

מסורת הש"ס

(א) תיבת וכו' הוא טעות.
דק"ט, (ב) [פרשה לו ג],
(ג) [פ"ב הלכה ז, ד] רש"א,
(ה) [מוספתא שם פ"ב ה"ב],

הגהות הב"ח

(א) רשכ"ם ד"ה ה"ג צפי ר"ח וכו' כדי שיהיו צוות לאמץ וכן משמע כל"ל ומביט לבריכת ומביט ראשונה נמחק: (ב) ד"ה דבש וכו' ח"י הכי קאמר דוקא בבורות: (ג) תוב"ם ד"ה ה"א באמה. נ"צ ר"ל צריימא והא צברתא ר"ל מתנין:

מוסף תוספות

א. שמניחין לאותה בריכה שניה בריכה ראשונה שתלד שהיא ג' לאמהות כדי שלא תברח הבריכה השניה ותברח הראשונה והאמהות עמה. ס. ב. ומכשיר. רמז"ן. ג. כיון דאיכא חלות ומערב בהו שעה, לא חזו למשקה ומאכל הוא. ס.

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פ.

מרתני' הלווק פירוס שונך. כגון שאמר לו בנימן מכור לי פירוס
 שנה זו מה שילדו בכל חדש אבל האמהות לא קנה. ודרך
 היונים לעשות שני ולדות בכל חדש וזכר ונקבה חוץ מחדש אדר
 שאין יולדו ופירוט ולדות גם לא לכוף ב' חדשים עושים ולדות בכל
 חדש וכל שני ולדות קרוין צריכה:

מפריה. הלוקח בריכה ראשונה מניח לפרוה עם האם שאותן לא מכר שכן דרך המוכרין פירות שובן לעבד בריכה ראשונה להיות זוות לאמהות שהתקיים השובן פן יצרוה האמהות והוא שובנו לא מכר הכלך ממסמחא גם בריכה ראשונה של שנה זו עיבד עם השובן דזו היא קיום השובן. ובגמ' מפרש דגם פירות הראשונים דהיה בריכה ראשונה שייר המוכר להיות זוות להך עם בריכה ראשונה פן תצרח דהא לאמה לא מנפוטותא ומכיון שצרכה בריכה ראשונה צדעה ג' האם ונמאל מפסיד שובנו. כך דמיי לפרשה בגמ': פירות כוורת. של שנה אחת. דבורים הנולדים מן הכוורת: נוטל ג' נחילים. ג' חצורות הנולדות ראשונה בג' זמנים מט' ימים או י' ימים זה אחר זה שכן דרך הכוורת בתחלת ימות הקיץ יולא מן הכוורת נחיל של דבורים ילדות שילדו האמהות ויושבין על ענף האילן

ומביא כוורת חדש ומכניס לתוכו וכן וקורין לו טירי"ל ויש שעושין עד ו' הלכך די בג' מחילין ראשונים שהן חסר טרודין ועסוקין לעשות דבש וכל זמן שיש שהרגין אותן ולוקחין ראשון ויש הנחילין לוקחין את הדבש והוא עשוי חסר חסר הכוורת רואה לה להכניס צימוצת צימוצת הגשמים: **רפוי"ט**. עפ"י וחרור ויהי לו א"ר אבא בר כהנא הכנים עמור ראשונה ושניה וקס"ד דשמי צריכות הלא צריכה ראשונה של אלמאות לצדה שניה אצריכה ראשונה קאי שיפייז גם וכן משמע הלא היא שניה לה לצריכה האתה קאמר שמשירין לה לאם צריכה גם ממנה צריכה ראשונה ומאי דלא פ"ס אגם גזר צנים שניים הם ולקנים. וזמן כמו שפירשתי אלא שהצריכתי פירשתי

וַיֵּשׁ לַשּׁוֹנוֹת הָרָבָה דְּמוּקִי לֵה צִשְׁנִי שֹׁאֲבִי
 דִּי צְבָרִיכָה רֵאשֻׁנָּה דְּקֻתְנִי מִתְנִי מִסַּם
 דְּשַׁקְיָן לֵה וְאֻזְנָה הוּא הֹכֵר בִּן זֻגְרָה
 לֵה בִּן זֻג דְּמַטְטוּתָא בְּהִידָּה הֶלְכָּה פִּי
 חֲלָמָה וְאֵבָן זֻגָּה שְׁהִרִי יֵשׁ לֵה שְׁנֵי מִינֵי
 הַשּׁוֹבִין: וְמַשְׁנֵי אֲמַה אֲבָרְסָא. לֵדָּה מְטָט
 אֶסְ כֵּן יֵשׁ לֵה צִנִּים הֶלְכָּה מִמִּיזִין וְגַם לֵה
 רֵאשֻׁנָּה צִת הַצֵּת דִּכְיִין דְּאִיכָּא ג' חֲבִירִין
 בְּהִידֵּיהּ דִּיהֶשְׁתָּא הָאֵס מַטְטוּתָא אֲבָרְסָה
 מַטְטוּתָא אֲמַהּ וְאֵסֵס אֲמַה דִּהּוּ לֵה הוּא
 סִירִיס וְזִכְרוֹת מַשְׁמַע פְּשׁוּטָה שֶׁל מַשְׁמַע
 דְּמַפְרָשׁ חֲדָה. מֵר: וְאוֹלֹנוֹת אֵס דּוּבְסָה
 שְׂנַבְקִי הַחֲלוֹת וְחֻצוֹת מִגְדֹּלוֹת בְּנִיבָה
 מִיירִי כֻלָּל אֵלֶּה הַחִירִיס סִירִיס אֵסֵס דְּלִיבָה
 וְחֻמְשִׁי וְהַמוֹכֵר יִטּוֹל הַשָּׂרֵשׁ שִׁיחִיהּ לִשְׁטֵם
 וְגַם לִשּׁוֹן הַמַּשְׁנֵה דְּקֻתְנִי וּמַסְרָן כֵּן מִן
 לְלוֹרֵךְ הַמוֹכֵר: דִּבְסָה. אִפִּי כְּבוֹרִיתָּא אֵס
 עַד שִׁיחֲקָהּ בְּפִירִישׁ לְמַאֲכֵל דְּבוּרִיס. אֵס
 דְּמִתְנִי בְּהִידָּה בְּרֵאשׁ בְּרִייתָא דְּמַסְכָּת
 צִל שְׁהוּ דְּמַפְרָשׁ צְחוֹרֵת הַיִּמִּים וְשִׁמְשֵׁם
 צִטְוָה: אֵסֵס חֲלוֹס. שְׂמַחִין לִימֹה הַיִּמִּים
 ר' אֱלִישֵׁי בִּרְיֵי ר' מִשּׁוֹס דְּקַסְס דִּשְׁלָה

שלא יברחו לא זה ולא זה: מכר לו חלות דבש של כוורותיו. מניח הלוקח שתי חלות דבש לצורך אינו לא מאכל ולא משקה. ולא מטמא טומאת אורלין בכביצה ולא טומאת משקין ברביעית אלמא דבש אינו יוצא מידי מאכל לעולם: רבא א

הא באמה (א) **והא בברתא**. כלומר משנה ובריתא חד הוא ומפרש בריכה ראשונה דמתני' היינו בריכה ראשונה של כל אס ואס [והא צברתא כלומר כל אס ואס צינן צינן אמות] ובריתא נמי ה"ק מפרש בריכה ראשונה ושניה צינן ראשונה בריכה שפתיח והיא שניה לאמה לבריכה הראשונה

מתני': "הלוקח פירות שובך מתכירו מפריה בריכה ראשונה פירות כוורת נוטל ג' נחילים ומסרם חלות דבש מניה ב' חלות זיתים לקיץ מניה שתי גרופיות: גמ' והתניא בריכה ראשונה ושניה אמר רב כהנא הלא קשיא הא לה הא לאמה מאי שנא אמה דמיצטוותא אברתא ואזוגא דשבקינן לה איהי נמי תיצטוותא אאמה ואזוגא דשבקינן לה אמה אברתא מיצטוותא ברתא אאמה לא מיצטוותא: פירות כוורת נוטל ג' נחילין ומסרם: כמה מסרן אמר רב יהודה אמר שמואל בחדל אמרי במערבא משמיה דר'

ל מסרסן אלא מתוך שפיהן חד חוזרות ואוכלות את
נוטל שלשה נחילין בסירוס במתניתא תנא ינוטל ג'
מכאן ואילך נוטל אחת ומניה אחת: חלות דבש
: אמר רב כהנא דבש בכוורת אינו יוצא מידי מאכל
בעי מחשבה מיתבי דבש בכוורת אינו לא אוכל ולא
יכא אלא לאותן שתי חלות רבא אמר רבי אליעזר היא
דתנו

דבורים אחר ומציא כוורת אחרת ריקנית ומכניסן לתוכו וכן השלישי
 זו רובן עושים ג' פעמים והשלישי גרוע מכולן לאחרון אחרון גרוע
 יגרוע להם המוכר שיסתרכו מאליהן ולא יעשו עוד פירות כדי שיהו
 ש של מוכר הוא שכן דרך הכוורת לאחר שיצאו כל הנחילין עושה דבש
 במספרם. בגמרא מפרש: חלות דבש. הכוורת לאחר שעשתה פירות ויצאו
 הם אז נצדו זה משעור ודבש מעורב יחד והמוכר חלות כוורתו ולא מכר
 לעשות פירות והלכך מסתמא ש"צ ב' חלות להחפרנס בהן הדבורים
 עוה כרם [בדאשת טו] לא היה לו ליטע לא ייחור אחד ולא גרופית ומהיכן
 גרופיות לזיתים: ג' והטניא. הלוקח פירות שובך מפרח בריכה
 גנה של ניסן ובריכה שניה של אייר והלכך קשיא למתניתין דלא משיירא
 הכל מוכר: ה"ג בעי' ר"ח מרומי לא קשיא הא לא הא לאמה. האי
 כה ראשונה לטוף ב' חדשים כדי שיהו צוות (א) לבריכת אמן ראשונה
 וקיים היא: והא לאמה. האי בריכה ראשונה דקמתי במתני' ובצרייתא
 תפריה אצרייתא להשמיענו דמהיאי בריכה ראשונה של אם משיירן
 ודקי לפירות בריכה ראשונה שניה משום דשנייה הס לאתמות של
 וצובי סתם מיירי והמשנה והצרייתא במכירה אחת מיירי וצוביך אחד
 בצבני בריכה ראשונה אם יפריח גם מהם או לא וכן נראה בעיני ועיקר.
 ש ושיטת השמועה אינה מתישבת בהן כלל: ופר"ך גמרא לאמה מ"ט.
 בריכות פשיטא דמשום דמטטוותא אצרייתא כלומר אצרייה ראשונה
 הוכיח דבר זה אלא משום דלא תקשי מה לנו לזוואת דצרייתא חלף יש
 צוות בריכה ראשונה? בן זוגה וצניה: אימי גמי. בריכה ראשונה מטטוות
 בריכה ראשונה כדי שלא תצרח היא ומתוך כך תצרח גם האם וחסד
 נכחא דהיינו בריכה ראשונה לא מטטוותא לאמה לצד ואכן זוגה אלא
 ככל חבורות טובא אמה ובן זוגה ובצריכה ראשונה ובצריכה של בריכה
 ערקי דמטטוותי אלאם ואם אלאם ואין להניח להם בנים לאטטוותי
 דה מטטוותא גמי אצרייתא בריכה שניה לאם שהיא ראשונה לה וההיא
 שיטת שמועה זו ויש לשונות דבות ור"א ליישבן: במה מסרבן. דלשון
 מפרש לקמיה: לא חרדל מסרבן אלא. גרמא בעלמא קגריס להו
 ריה ורביה וחחרות ועושות דבש. ורבינו חננאל פירש אכולות דבש
 ילדו אותן הדבורים והיו של מוכר: ור' יוחנן. לאו אסירוס של זכרות
 גמריה לירושלמית) וה"ק מתני' נטול: ע"י חילין ע"י דילוג לשון שלישי
 כך שנת מוכרי כוורת: במסניתא חלף. והכי הלכתא דצרייתא עיקר
 שפין ואחר כך מסרבן זה נטול אחד ט' [הלוקח] נטול אחד ומניח אחד
 ש עת שהדבורים אכולין דובשנן אפילו הכי אינו יוצא מידי מאכל
 ול' אם זו מכירתו היו משקה מסתמא אלא אם כן חיבש עליו לאכילה
 יליה: ולא משקה. לטמא בביביעית. ומייה לעצמו מקבל אוכל טומאה
 (ויקרא יא) אבל האי דבש בכורתו אין לו תורת אוכל כלל אפילו לקבל
 ש בתוספתא [פ"ד ה"ה] שהן חלות חילונות בפירוש ר"ח: רביא אמר
 דבש של כוורת הלכך יוחא ליה לרבא טפי לאוקומה כדצרייתא:

ב'יורים' שלא ימותו: דבש שהוא בכוורתו אינו יוצא מידי מאכל לעולם, שאע"פ שלא חישב עליו ל'יוצא מידי מאכל לעולם': אמר אביי, כי תניא ההיא דאינו לא אוכל ולא משקה אותן ב' חלות דמא' ה. א דקתני אינו לא מאכל ולא משקה מני ר' אליעזר היא דכרקע דמי:

עין משפט
נר מצוה

לב א ב מיי פכ"ג מהל'
מכירה הל' יא יב יג
טוש"ע ח"מ ס' ריג סק"ף א'
וסמ"ן רכ סק"ף יח:
לג ג מיי שס הל' יד:
לד ד מיי שס הל' טו וסמ"ן
שס טוש"ע חו"מ ס'
רע"ז סק"ף יד:
לה ה ו מיי שס הל' יז יג
וסמ"ן שס טוש"ע ח"מ
יסמ"ן רכ סק"ף יח ועי' שס:

לעזי רעס"י

דעצי"ל. נחיל שלישי
(ול שנה).

רבינו גרשום

[illegible]

יבורים שלא ימותו: דבש שהוא בכוורתו אינו יוצא מידי מאכל לעולם. שאע"פ שלא חישב עליו לאוכלו מטמא טומאת אוכלין: ייווצר מידי מאכל לעולם: אמר אביי. כי נתיא ההיא דאינו לא אוכל ולא משקה אותן ב' חלות דמוקצות נינהו קאמר. אבל שאר הא דקתני אינו לא מאכל ולא משקה מני ר' אליעזר היא דכרקע דמי:

(א) ז"ל אידי נמי תיטטוות אאימא וכו' ואמאי מפרית שמי צריכות. (ב) נראה דז"ל אין אתה ראוי לסרס האמהות כדי שיהיו לי הוולדות: